

PÉTERFAI János (Budapest):

Néhány Szó
(Egynyelvű szótár)

Az Isten, haza, család! – nagyon jó jelmondat, és az *Isten, nép (nemzet), nyelv!* is az.

Arról van szó, hogy a magyarok nem megfelelően törődnek nyelvükkel. Számtalan kiváló szakember, magyartanár és mások, nagyon sokat munkálkodnak a magyar nyelv érdekében. De a származástan körében nincs minden rendben.

Nagyon hiányos a rovásírás tudománya. Azután az összerovás, a magyar számírás, és az öröklődéstan (genetika), ami a magyarok ősiségét bizonyítja.

Rokonságunk sincs kellően bemutatva. Gyakorlatilag az egész emberiséggel rokonok vagyunk. Nagy magyar és külföldi kutatók könyveket írnak az emberiség és a magyarok eredetéről, mások mást írnak, de mindig eme mások véleménye a hivatalos.

Kiváló szótáraink vannak. Ha valamelyik szavunkról vitatkozni lehetne, az jó lenne. De nincs hely a vitára, amit közölnek a szótárak, azon nincs vita. Ezért is íródott meg a Néhány Szó, arra gondolva, hátha segít a kutatásban. Csak néhány szó, az igaz, de talán segít a kutatásban.

A, Á

A – Isten, Hatalmas, Magas, Felső, Nő nem jelzője, Névelő, mint Isten adja a szót, Víz,

Ab – Ház (Nemzetség, Város), Víz, Felső,

Aba – Magyar királyi nemzetség. A-Bá az uralkodó neve a magyarban. Szerepel a szumerban, tehát nem lehet arab eredetű, mert a szumer sokkal régebbi az arabnál. A magyar meg a szumernál.

Abajgat – A-Baj-Gat felosztásban a Gat gyakorító, sokszorozó, a Baj a Bá szóból eredve, valami rossz értelmezője, az A Nagy. Szexuális tartalma is van.

Abál – Magyar szó, Vízben főz. Az Ab a szumerban is Víz, a szumer a magyarból ered. Ab-Ál szóban az L magyar igeképző. Erről a szavunkról is sokan mást mondtak.

Abárol – Az Abál változata, az Ab Víz, az Ár az áradó víz, a sok víz. Az L igeképző a magyar nyelvben.

Ábécé – Nem ismert, hogy milyen eredeti betűsorból eredő kifejezés. A magyar betűrend is, ami sok tízezer éves, az Ábécé sorrendet adja meg.

Ablak – Magyar eredetű, a Lak esetleg Luk. Mert az Ab is Ház, tehát az Ab-Ház és Lak-Ház kétszer azonos. Ezért az Ab-Lak Ab szava Felső értelemben pl. Catal Hüyük városhoz visz, ahol kifejezetten a Felső tetőn lévő nyílásból lehetett létrán leereszkedni a házba, városba. Szavaink ennél a kornál is sokkal régebből is erednek. Szláv eredeztetése nevetséges.

Ábra – Magyar eredetű, az Áb a Ház, a Ra az Ember, Lény. Az Áb-Ra tehát az a körvonal, amely az Ember, vagy lény Háza, körvonala.

Az Ábráz igében a Z igeképző. Az Ábrázol is ige, az Ábrázat a Fejre vonatkozik. Sok szláv nyelvben öröklődik, de az Ábrahám név is a magyarból ered.

Abrak – Ab a Ház, ezt a ló fejére tesszük, benne a zab főleg. A Rak ige talán érthető.

Ábránd – Régebbi az Ábrándoz ige. Áb-Rán-D felbontásban az Áb a Régi Ház neve. A Rán a Rén szóval együtt az égboltra vonatkozik, a Csudaszarvas eszmeisége sejlik fel. A D helyképző. Ebből következik, hogy az Ábránd a régi Csudaszarvas idejében lévő gondolkodás, kutatás, felderítés.

Ábráz – Ige.

Abroncs – Ab a Ház, a Ron a Forduló, Gördülő Égbolt, a Cs kicsinyítés. Tehát az Ab-Ron-Cs olyan készítmény, ami a magyar őseink által készített kerekeket övezte. Az Égbolt forgását vitték vissza a kocsi kerekére.

Abrosz – Az Ab a Ház, a Rosz egy felület. Van térkép abrosz is. A Rosz eredetileg Magyar értelmű, majd lesz belőle Rusz, Rosz, Russzia. A szumer nyelvben ez világosan látszik.

Acél – Magyar szó. A magyarok fedezték fel a fémek javát. A-Cél jelentése az A Nagy, Felső jelentése mellett a Cél a Szél. Ez azt jelenti, hogy a nagy vezér és harcosai Szélét, a bőre feletti részt Acél védte. Páncélos vitézről van szó, a páncélosok nálunk a Kína elleni harcokban már nagyon régiek.

Ács – Az Ász szabályos változata, fejleménye. Ezért Isten, Hős értelme teljesen elfogadható. Az Ács alkot, tetőfedő, vagy hajókat készít, de ezek az értelmek másodlagosak az Isteni értelem mellett.

Ácsi – Hagyd abba, a cigány nyelvből.

Ácsorog – Az Áll-Csorog fogalom rövidülése. A Csorog a folyamatosság szava, az Áll az egyhelyben állás szava.

Ad, Ád – Ige, nagyon fontos. Az Ad igéből ered az Ada magyar városnév. Ada város neve egy Ada nevű férfítól ered. Ez a héberben megfordul, és Női név lesz, Ada női név. De a magyarban Ada férfi, Atya értelmű. Az Adam név a magyar nyelvből ered, a héber Ada nő, tehát nem férfi.

Ada – magyar város a Tisza mentén.

Adakoz – Ada és Koz-Köz összevonása. A Köz a Ku-Zu-ból.

Adalék – Adál az “l” igeképző, az Ék önálló szó.

Adás – Az Ad és az Ás – Ház összevonása.

Adat – Ad és az Át összevonása.

Adódik – Ad és Ód-ik összevonása.

Adogat – Az Ad és a Gat gyakorító képzőből.

Adomány – Az Ad ige, és a Mány összevonása. A Mány egyrészt Hely, másrészt Mennyei dolog.

Adag – Ad egy Ágat, a sokból egy kisebb részt.

Adó – Az Ad ige mellett az Ó egy sóhajtás, bánatos hang. Az Adó-s ide tartozik.

Adoma – Az Ad itt Atya, a Ma Hely.

Ádámcsutka – Csak a férfiak nyakán, Ádám ősatyáról elnevezve.

Ádáz – Ád és az Áz összevonása.

Ádvent – Latin, Adventus Úrjövet.

Áfonya – Á – Isteni, Fonya a Fonnyadból. Ma is megfonnyasztják főleg a vörös áfonyát, a kék áfonya akkor érett, ha már fekete. Fonyód neve hasonló, a Fon, vagy az Á-Fonya nevéből.

Ág – Magyar eredetű. Ágaz szóban a "z" igeképző.

Ágas – Az Ág mellé az As – Ház szó kapcsolódik. Ágak Háza, ez a Lomb.

Ágaskodik – Az ágak felé nyújtózkodik, magasra.

Agancs – Ág az An-cs, az Ég felé, a cs kicsinyítő,

Agg – Az Ágból,

Agy – Ágas a felszíne, barázdált,

Ágy – Ágakból,

Agyar – Az agyból egy Ar, vagyis Hegy,

Árnyék – Az Ár, pl. Ember első része, Nyéke,

Ágyú, Álgyú – Áldást ad és Gyú ige,

Ajak – Aj-Ok, kettő van, Aj a Száj,

Ajándék – Aj a Száj, Nyílás, Án az Ég, a Dék képző,

Ajtó – Aj Száj, Nyílás, a Tó Tu, Hely,

Akó – Ak Víz, az Ó talán Nagy, A,

Akol – Ak Ház, Ol Hely,

Al – Magas, Alacsony, El,

Alap – Al Alul, Ap Ház,

Alkony – Alra megy a Kon, a Nap,

Áll – Ige és főnév,

Állat – Áll, tehát az emlősök és madarak főleg,

Alma – Al Magas, Ma a Mama, Földanya a fán,

Álom – Ál, nem valódi, Om Hely,

Angol – An-Gol Égi-Kapu, Gol még Öböl?

Angyal – An-Gal Égi-Nagy, kelta?
Anya – An-A, A-Na, Égi és Nagy, a Ház nagyja,
Apa – A-Pa Nagy-Fő, Ap-A Apa-Nagy,
Apáca – Ap-Ásza a Ház Ásza,
Apad – A-Pad, Víz a Padozathoz,
Apát – Ap-Át a Ház Atyja,
Apró – Ap és Ró, Háza a Rovásnak, ami kicsi, betű,
Ár – Hegy, Férfi, Nép, Víz, Magas, a szerszám Hegy, a Vízár Magas, az érték Magas,
Arab – A Hegy Házából jövők, pl. Hegyász,
Árad – Ár a Magas Víz, és az Ad ige,
Arany – Magas, a Hegyből az Any a Mennyei, Égi fém, Aranka pl. Ar-An-Ka,
Arány – Az arany ötvözése,
Arat – Ar-At, Hegyeket, kazlakat készít,
Árboc – Ár, Víz és Bot,
Arc – Orr és Sza, Hegy és Száj, ebből Or-Ca, majd Arc,
Árok – Ár és Ok-Ék, az Ár a Víz,
Árpa – Ár a Nép, a Pa a Főség, a nép eszi,
Arszlán – Arcán Lán, Oroszlán, nagy szakáll,
Árt – Ge és főnév, a Hegy szóból,
Árva – Ár és Va, valamilyen hegyes eszközzel megölt utóda, a Va Isteni,
Asztal – Ász Tál,
Át – Máshova,
Atlasz – Arab szövetség,
Atlasz – At-Lasz a Atyja a Hegyeknek,
Ata, Atya – Atád helynév,

Av – Régi, Av-Ul, Av-As, Av-At,

Avar – Abar-ból,

Áz – Az Ász változata,

B

Ba – 1. Lélek, 2. Gyerek, Fiú, Lány, 3. a Pa (Fa) változata. 4. Rag.

Bá – Idősebb úr, közeledik a Lélek formához.

Bab – Kis keletkezés. Növényi mag, hüvelyben a baba. A Bab növénygyerek.

Báb – Lény, dolog, akit, amit más erő mozgat. Tündér.

Baba – Ba-Ba, a Ba kettőzve, a Csillagvilágból születik, a Kisbaba, a Csillagvilág felé megy, idős úr, mint törökben Baba, szlávban Babuska. Mind a magyarból. Baba értelmében Tündér is, kis tündér, angol Baby a Baba, Babi változata,

Bába – Aki a tündért segíti világra jönni. 1. Tündér, 2. Babát világra segíti, a Baba kis Nap, akit a Bába Tündér segít napvilágra,

Bábabukra – Tündér-Szalag,

Bábu – Báb-U, Báb, amely Magas, Hosszú,

Babus – Kisbaba. Az Us becézés. Babus-Gat – Gat folyamatosság képző,

Babér – A Bá Bére. Ba-Bér a valószínű összetétel.

Babona – Babo-Na, a Babókról szóló mesék Háza. A Babo Háza, babból jóslás, egyebek,

Bagoly – A Bag a Feje, az Oly a Hely,

Baj – A Bá szóból,

Bajnok – Aki a bajt megvívja,

Báj – A Bi és Bá szóból, kb. Varázsló,

Bajor – Baj Urak, gazdag urak,

Bajús – A Bá, Baj és Úsz,

Bak –

Baka – Báka,

Bal – Nem a jobb,

Bál – Nagy Fényes, Nagy és Fény, Ragyogás,

Bálna – Bál-Na Nagy-Ház,

Bálvány – Nagy és Isteni, Ván,
Bámul – A Bá a Mulokat, csillagokat nézi,
Bán – Ige és főnév, Király, kínai Wang,
Banda – A sumerban, keltában, angolban is,
Bandita – Bánt-ita,
Bár – Fénylő hely,
Barack – Bar Magas, Csillag, Aszk,
Bárány – Bár az Égen, Ány az Ég, pl. felhők,
Barázda – Bar és Ázda, ahol öntöztek, a Bar Magas,
Bárka – Bár a Víz, a Ka Ház,
Barlang -Fényes-Láng, itt festettek,
Begy – A Bog rokona, gömbded,
Béke – Bék-E Fehér-Ház,
Belga – Bél Háza, a wales-iek lakták,
Beteg – Bet Ház, a Test, Eg Ég, Lázás,
Betű – Bet Ház, az Ű Örökkévaló, Végtelen,
Betyár – Bet-Jár, Ház-Járó, Csillag-Járó,
Bíbor – Bí pirosas, Bor,
Bika – A Ka itt Bika, a Bi talán Élő,
Birka – Bír ige, a Ka itt Ház,
Bíró – Bír igéből,
Bog – A Nap, gömbded,
Boglár – A Nap Sugárzása,
Bojtár – Boj a Fiú, a Tár ige és csillag, gyerek,
Boka – Bog a lábon,

Boldog – Izzó érzése van, a Dog a Szent is,
Bulgár – A Tűz Népe,
Bolha – Bul-Ha a Tűz-Háza, mert csíp,
Bolond – Bult, fényest Ont, tehát nagyon okos,
Boly – A boj társa,
Borona – Bő-Róna,
Borostyán – Bor, vagyis Víz, Osztyán,
Boszorkány – Bősz-Ork-anya,
Bot – Ház, a fa háza,
Bő – A Pa társa, Fő,
Bögöly – Bököly, Bök,
Bőr – Bar, Felső, Ház,
Buborék – Bu-Bor-Ék Fejalakú, Gömb, a Borban, és Ék a Csillag,
Búcsú – Bu-Su, Fej-Kéz,
Bunkó – Bum-Kó, még kőből volt,
Bura – Pl. Terem-Bura, az Égbolt,
Buta – Bu Bú, Fekete, Ra Lény, Ember,
Búza – Bu-Sza, Fősége a Szájnak,
Bükk – Big, Bih, Nagy,

C

Cápa – Sza-Pa, Száj-Fej,

Cél – Nagyon régi szó,

Cet – Szet, Nagy,

Cica – Szi-Sza, Szil-Szál a bajusza,

Cimbora – A Szim és Bora,

Cinege – Szin-Ege, a Szin a Nap, vagy Hold,

Címer – Kimmer, Cink – Német, a Szin lehet Fehér, mint a Hold,

Cipő – Szíp-Ő, Szép-Ő,

Cukor – Su-Kar, Su-Gár, a Keze és Karja a Napnak,

CS

Csa – Folyó, Víz, Hosszú, mint a Folyó, Lány, akinek hosszú, folyó haja van. A Beszéd, mint Folyó árad, a szájából kiömlő szavakat még folyamatként, növekvő virágzásként ábrázolták a népi díszítéseken. Közvetlen rokona a Csu és Cso, az Égi Vizeken lévő csillagok nevei is.

Csá – Balra, mert a Jobbra a jó hely, balra a rossz hely. A szarvasmarháknak adott parancs.

Csab – Valószínűleg a Csaba rövidülése.

Csaba – Magyar személynév, Csa – Csillag, Csillagfolyó, Folyó, Ba – Ab, vagyis Ház, esetleg Víz, továbbá Bá. A Ba Csillaglélék. Csa-Ba Csillag-Lélék, vagy Csillagfolyó, Folyó – Házból származó.

Csába – Csá kifejezetten Csillag, Ba Csillaglélék, illetve Ház. A Csillagok vonzzák a leányt és legényt, el is viszik az óvatlant. A Csillag Tündér, az égboltra vagy a vizek mélyére viszi az óvatlant. Ezért a Csába Félkegyelmű, Gyengeelméjű, mert enged a csillagtündérek hívásának.

Csabacsúd – Település. Csaba vezér helysége. A Csúd Chud volt eredetileg, a Csúd a boka és a pata, illetve csülök közötti rész, de nincs szerepe a szóban. A Chud helyesen Csud, ami a Csuda szó rövidülése. Csaba Csud tehát Csaba Csudája, és nem Csüdje, amivé átalakították a nevet.

Csabaire – Csaba Orvossága. Egy növény, amely gyógyítja a sebeket.

Csabarákosa – Rákoscсаba névformája. Rákos lehet Rá Kosa, amit valószínűsít a Chabarakusa régi forma. Rakusa megfelel a Ra Kusa értelmének, a Ra a Napisten, a Kus a Kusok népének neve, ami alapvetően Világfa értelmű. A Rák-os forma Rák szava is magyar, de a Rákos patak nem a rákjairól híres. Kétségtelen, a rákokról is el lehet nevezni patakot, de az ilyen név már nagyon materialista jellegű, őseink viszont nem voltak materialisták.

Csabdi – Település. Csaba Helye, a Csaba rövidül Csab formára, a Di a Földanya egyik neve, innen ered helyképző funkciója. A Cspol, Cspol formákból való származtatása téves, ellenkezik a magyar névadás törvényeivel.

Csábít – Csa a Csillag és a Víz, további alakja a Csába, amiből a Csáb rövidült. Ezért a Csáb-Ít szóban az Ít talán Hely és igeképző. Ellenben a Csá-Bít értelme Csillag-Ház, vagyis a csillagok és a tündérek csábítanak. A Csábos a Csáb „s” jelzős alakja.

Csabrendek – Település, Csab és Rendek összeolvadásából jött létre. Csab a Csaba, a Rendek a Rend és Ék szavainkat mutatja.

Csábul – Csáb a Csillagház, az Ul Fiú, Fia és a szumerben Fény. De a Lu igeképző is. Csáb-Ul eszerint a Csillagház (Égbolt) Fia, aki elcsábult a tündérektől, akik csillagok és a magyar lányok és ifjak. A lányt tündérfiú, a fiút tündérlány csábítja el. A Csá-Bul forma is értelmes.

Csács – Talán rövidülés, a Csacs szóval azonos. Csa és Csá a Csillag és Víz.

Csács – Település. Ma Csácsbozsok, ami a Csács és Bozsok helységekből nőtt össze.

Csacsi – Csa a Csillag, Csi a Nap. Mindkettő becéző, kicsinyítő név is, ami a Csillag és Nap értelméből következik. Szamár jelentése a kicsik oktondiságára vonatkozik. Tehát az ember Csacsiról ment át a név a szamár Csacsira. Mert a szamár aztán tényleg nagy Csacsi.

Csacska – Csacs a Csacsiból elvonással, Ka a Ház, továbbá kicsinyítés, becézés. Csacsika a név teljes alakja. Csacsukaság a Csacska Fősege.

Csacsog, Csácsog – Csa-Cso-G az összetétel felbontása. Csa – Folyó, Lány, Cso – Folyó, Csillag, G talán a Ga – Ház rövidülése, esetleg igeképző. Csacsogó lehet a Gyerek, a Patak és más vízfolyások, a Szél, a Madarak, és bizonyára mások is.

Csád – Tó, amiről egy országot is elneveztek. Magyar név, a Csá Víz, a D speciális magyar helyképző. Csád tehát a Víz-Helye. A Kusok, a Maúrok és Egyiptom magyar lakói is adhatták a nevet.

Csahol – Csa és Hol, továbbá a Csa és Ol összetétele. Csa a Folyó Beszéd neve, a Hol és Ol a Hely nevei. Manapság a kutyák ugatására is mondjuk.

Csaj – Magyar szó. Csa a Folyó, Víz, Csillag, becézve Csa+J, vagyis Csaj. Akinek Folyó a haja, Lány és nem Asszony.

Csajka – Csaj és Ka összetétel. A Csa Víz, a Csaj Vizecske, nem túl sok víz, a Ka Ház. A Csajka tehát kulacsféle eredetileg, amiben őseink vizet tároltak, később, a mai időkben, ételt is tettek bele a katonaságnál.

Csak – A Sák fejleménye, azonos a Csák – Főség szóval. Csakhamar, Csakhogy, Csaknem, Csakugyan, Ugyancsak és egyebek őrzik a Csak szót.

Csákány – Magyar szó. A Csák és Án (Ány) összetétele. Csák a Sák fejleménye, jelentése Főség, az Án az Ég. Az eszközt, a Sákot az Án, vagyis az Ég felé emeljük, azután lesújtunk a kőzetre, vagy más kemény anyagra. Harci csákányok is voltak, továbbá manapság Jégcsákányok. A Harci Csákány kifejezetten a Fejre, Főre, Sákra, Csákra mért ütésre volt alkalmas. Mivel a szláv és török nyelvek tele vannak a Csákány megfelelőivel, ezek a szavak mind a magyar nyelvből erednek, mivel sem a szlávok, sem a törökök nem tudják részeiben helyesen értelmezni ősi szavunkat.

Csáklya – Csák és Lya elemekből felépült szavunk. A Csák Főség, gyakran Szákos formájú eszköz, a végén visszahajló résszel. A Lya Hely, de Hosszú és Folyó is, az Istent jelentő A további fejleménye. A Csák-Lya hosszú eszköz, kezdetben hajók megcsáklyázására használták őseink. Csáklyáz szavunkban a Z igeképző, a Csáklyás a Csáklyát kezelő harcos neve. Török megfelelői a magyar nyelvből, mivel a név összetevői értelmetlenek a törökben.

Csákó – Csák a Sák-ból, Fej, Fejecske értelemmel. A Csákó „kiálló szarvú marha”, de kifejezetten a marha szarva a fejét nevezi meg. A Csákósüveg szóból való elvonással

keletkezett a mai Csákó, Bárczi Géza szerint. Nem helyes, a Csák-Ó a Fejre helyezett eszköz, az Ó bizonyára jelző a szóban.

Csal – A Sal szóból, jelentése Fényes, Ragyogó. A Csal ige és származékai arra mutatnak, hogy egykor erény volt a Csalás, de aztán súlyos vétkeknek számított. Származékai rengeteg nyelvben. A Csa Csillag, Ég és Víz, az L igeképző. Tehát a csillagok, a tündérek csalogatnak magukhoz elsősorban. Képzett alakok a Csalárd, Csalárdság, Csalás, Csalatkozik, Csalékony, Csalhatatlan, Csalódik, Csaló, Csalogat, Csalóka, Csalafinta, Csalfa, Csalogány.

Csala – Csa a Csillag, La a Hely, Lak. Csa-La a helyes felbontás.

Család – Magyar szó. Eredetileg Gyerek az értelme. A Chalad régi magyar alak Kis-Ázsiában a Halad, Haladás és a Hold fogalmat is tartalmazza. A Család tehát Haladás, továbbá egy másik magyar eszmerendszerben Hold az értelme.

A Szülő a Nap, a Család a Gyerek, a Hold, az Unoka a Csillag. A magyar Család a Világegyetem leképezője, a Nap, Hold, Csillagok rendszere.

A Cseléd, mint Gyerek, már egy erősen osztott társadalom szava.

Hány családod van? teszik fel ma is a magyarok a kérdést. Négy családom van, mondja a kérdező, vagyis azt mondja, hogy négy Gyereke van.

Csalafinta – Csala és Finta szavainkból. A Csala a Csillagok Helye (Csa és La), akik könnyen becsapnak bennünket. A Finta a Fint Görbe, Ferde jelentésű szóból. A Fintor, Firtat jelzi a Finta jelentését, de a Fi Csillag, a Csillag viszont mindig Kör, Görbe alakú. Alapvetően kedveskedő szó.

Csalamádé – Csala a Sala, levelek neve, pl. Sallang, Mádé a Mada régi nevünkkel azonos. Mád-É helyesen a Madák Háza. A Csalamádé egykori szupercivilizációnk terméke, amit felújítottunk, a csalamádé az állatok takarmánya, kiváló tápanyag.

Csalán – Növény. Csal és Án neveink ötvözetéből. Csaló növény, mert rendkívül tud szűrni, az Án az Égisten egyik neve (An), a fájdalomban az Egekig, vagyis Ánig repülünk. Torzult változatai vannak török utódaink nyelveiben.

Csálé – Összetétel, a Csál és É ötvözete. A Csálé a Csalás Háza.

Csalfa – Csaló Lány. A Csal ige és a Fa összevonása. A Fa gyakran a Nők, erdei tündérek lakhelye, lásd Nym-Pha, vagyis Ném-Fa. A Fa a Főség is, a Pa-Fa-Fő-Fej sorozat egyik tagja. A Csalfa tehát a Csalás Fősége, továbbá elsősorban Nő. Mai gondolkodásunkban a férfiak is lehetnek csalfák, Csaló Fők, de eredetileg a szó kifejezetten Nőkre vonatkozott. Ebből tilos levonni azt a következtetést, hogy a Fa lakói Nők voltak, mert a Fán Férfiak is laktak.

Csalit – Csal és It a szó két eleme. A Csal ige érthető, az It szó kétségtelenül Istennel kapcsolatos. A Te Isten, változatai a Ti (Élet), Et, It. A Csalitosban Istenhez szóló szertartások zajlottak.

Csalogány – Kazinczy Ferenc nyelvújítása a Csalogat igéből. Csalokány – Csalóka a népnyelv szerint, állítólag. Csaló a név első része, Kán a második része, amiből a Kány, Gány alak

származik. A Kán magyar eredetű szó, a Kan változata, súlyos tévedés török értelmezése. A Csalogány csalja a szíveket, a szerelmesek madara, a megcsalt szerelmesek madara, továbbá mocsárba csalja a szédült szerelmezt.

Csámcsog – Csám a Zabálás neve, ferdült értelemben. A Csám a Sám szóból eredhet. A Csá önmagában is Bal, a Csám a Bal Helye, mivel Csá-M formában az M a Földanya, Hely neve.

Csám-Csám a zabálás megjelenítője, nem hangutánzó szó. A Csá-Cso-G felbontásban a Cso a Folyamatot jelzi, a G igeképző, vagy a Ga Ház rövidülése lehet. A Csámcsog és Csemcseg a Csámcsog változatai.

Csámpa – Csám a Bal – Csá, Helye (M a Ma Földanya, a Mama rövidülése), a Bal értelméhez sok dolog tartozik. Csám-Pa tehát a Balság, a rosszul sikerült dolog neve, a Pa a Főség.

Csámpás – A Csám-Pa S-el jelzett formája. A Csámpás a lépteiben is kilengő, nem tartja szépen a lábát menés közben.

Csángó – Népnév. Helyesen Sangu, ebből Csangu, amit a csanguk ma is így mondanak. Sangu hun és szumer királyi és főpapi cím. A Csangu nép a magyar nyelv sok ezer évvel ezelőtti formáját beszéli, sokkal régebbi nyelv, mint a görög és a latin. A San/Csan és Gu nevekből jött létre. A Szan, San, Csan értelme Úr, Hegy, a Gu Fő. A San-Gu tehát Úr-Fő, az Urak Fője jelentést tartalmazza.

Az ostoba Csangó – Rosszul Hangzó, Fülsértő, vagy a Csángál kitalált szavak ellenségeink találmánya. Még Bárczi Géza is azt mondja, hogy a „Ki nem mutatható Csang, Csáng – Kóborol, Kivándorol” ige származéka nem lehet. Ami a Cammog, Csammog, Csánkál családjába tartoznék, de a Csangu ezekkel a szavakkal nem vethető egybe.

Csangu, illetve Csángó népvünk is jól mutatja, mennyire nem ismerik a magyar nyelvet a nyelvészek.

Csap – Csa és Pa szavaink ötvözete. Csa a Folyadék, Bor, Víz, Pa a Fősége. A Csa-Pa etimonokból képződött szóból lett a Csap. A magyar Csap egyéb származtatásai brutálisan rosszak.

Csap – Ige. A hordó, ami a Csa Fősége, vagyis Csa Pa, igényel egy leeresztő helyet is, ez a Csap. A Csap elvonás a Csa-Pa (Folyadék-Főség) szóból. Igeként a Folyadék lecsapolásából keletkezett, amit játékosan átvihettünk a Csap igére. Csa-Pa mellesleg a Csa, mint Csillag ütését is jelentheti a Pa, vagyis Fej szóra.

Származékai: Csapadék, Csapda, Csapdos, Csapkod, Csapkodó, Csapong, Csapongás, Csappan, Csappant, Csappantyú, Csapongás – Ki-Csapongás, Be-Csap, Csapodár.

Csáp – Hosszúkas szerv a rovaroknál, talán nyelvújítási szó, de nem biztos. A Csáppal lehet Csapkodni, Csápolni.

Csapa – Csa a Folyó, kígyózó folyosó, Pa a Főség, Fej. A Csapa a vadász területe, amely egy folyó az erdőben. Két oldalt fák állnak, a Csapán járnak az állatok, amelyekre les a vadász. Az orosz Leszo Erdő, vagyis Leső Hely.

Csapás – Erdei ösvény, amelyen a vadász és az erdei állatok járnak. A nagymacskák is csapásokat használnak, ezért vagy elkerülendő a csapás, vagy azon kell menni, ha nagymacskára vadászik valaki.

Csapat – A Csap és At ötvözete. A Csapat csapkodta az ellenséget. Csap mellett az At az Ata, Atya neve, tehát egy Csapkodó osztagot egy Atya vezetett.

Csapda – A Csap és a Da (Hely) szavaink ötvözete.

Csapláros – A Csap-Lár-Os elemek ötvözete. A Csapláros a jó kocsmában a Csapot kezeli. A Csap az Itál helye, a Lár Sugárzó, ahonnan az ital kiárad, az Os jelző szerepű.

Csapodár – Csap-Od-Ár formában a Csapkodó szerelmű nő és férfi neve. Az Ár szó a Folyamatosságot jelöli, ami azt jelzi, hogy a Csap-Od-Ár nem képes megfékezni önmagát szerelmi életében.

Csapong – A Csap és Ong szavak ötvözete.

Csárda – A Csár és Da szavaink ötvözetéből született. A Csár eredetileg a Sár, Király értelmét tartalmazta, a Da Hely. A Csár-Da tipikus magyar szó. Ezt a szavunkat is el akarják rabolni.

Csarnok – Csar és Nok magyar szavakból felépülő szó. A Csar a Szár, Sár, Sárga, Király értelmű szó lehet. De a Csa Folyadék, Víz, Itál, Csillagfolyó, a Csar kétségtelenül szóösszetétel, ami a Szár Király szóval lehet rokon. A Nok, mint rag, igen fontos, de eredetileg a Na Ház, K Kicsinyítés (Ka) elemekből jött létre. A Csar-Nok tehát egy Királyi, vagy Nagy helyiség, a Nok jelenti a Házacska jelentést. Ebben a Királyi (Nagy) Házacskában lehetett este összegyűlni, vacsorázni, majd a hölgyek és gyerekek elvonulása után, italozni.

Császár – A Csá-Szár pontos értelme Csillag-Király. A Csillagok az Emberek, számtalan szavunkban. A Caesar név magyar eredetű, Caesar mondja, hogy ő trójai, a trójaiak pedig mi vagyunk. Szé-Szár melleleg Fény-Király.

Csat – A Csata, Csattog elvonása is lehet, nem pedig török szó. A Csa Csillogás, Csillag értelme mellett a Csattan (Csat-Tan) is szóba jöhet. A Csat fémből is készül, emiatt csillog, a Csat bekapcsolásakor Csattan is. Sok Csat van, köztük a Haj-Csat még ma is kifejezetten Csattog.

Csata – Csa-Ta formában a Csillagok-Tája. Csat-A formában Csattogás-Nagy. Ezt a szavunkat is el akarják ragadozni.

Csatakos – A Csa-Ta-K-Os, illetve Csa-Tak-Os formákban a Csa kifejezetten a Víz, Izzadság jelentésű, a Ta a Táj, Hely, a Tak talán a Ta kicsinyítése.

Csatangol – Kalandozó harcosok, akik Csatára is szomjaznak, hogy javakat, birtokot szerezzenek. A Csatangolók fogalma később az elcsatangolt állatokra is vonatkozott. Csat-Ang-Ol olyasmit is jelent, hogy a csapat vagy állat Ang (Ank) országába Csatlakozott. A modern államok megjelenése előtt szabad volt a vándorlás.

Csatara – Hahóta. Csa a szájból kifolyó beszéd, ezért Hahóta.

Csataráz – Hadonász, Hadarász. A Csa a Száj beszéde, a Hadar is a Szájból ömlik elő. Lásd Hadari Egyiptomban.

Csatlós – A Csata megvívásához szükséges Ló, vagyis Ember. Csat-Ló a vezérhez csatlakozott harcos, a Ló Ember. A Csat-Ló-S a Csatlakozott Ember, S-el jelezve.

Csatorna – Renkívuili szó. Csa-Tor-Na a helyes értelme. Csa a Víz, Folyó, Tor a Torlás, a földben való mélyedés és hegy, Na a Ház. Már az ókor előtt sok ezer évvel építettünk Csatornákat. A szumer csatornák csak sokkal későbbi alkotások, mint a magyar csatornák. A Csatorna szó szabályos megfelelése a Szaturnusz, az isten a földművelés egyik védnöke. A latin nem tudta kiejteni a Cs hangot, ezért Sz hangot tett a helyére. A régi olasz Cítarna és a Ciszterna kétségtelenül a magyarból keletkezett.

Csattan – A Csát, Csatt formában is él, ma is. Csatt-An szavunkban az An nem csupán An isten neve, hanem egyszerűsödve jelző szerepű is lehet.

Csáva – Timsós bőrkészítő lé. Csáva szavunkat szlávoknak akarják beállítani. Csá a Víz, Folyadék, Va a magasabb rendűség neve. Egészen biztos, hogy nincs köze a Timsós bőrkészítő lé fogalmához. A Csáv a Csév rokona is, ami forgó dolog. Tehát a Csáva egy akció kudarcából fakadó helyzet, amikor a sereg kénytelen visszafordulni, amit a Csév is mutat. A Csávába esik, Csávában marad kifejezések a visszafordulást jelentik, az akció sikertelenségét. Csaba nevével is rokonítható a szó, bár nem biztos. A Csávában maradni kifejezés viszont kifejezetten a Csillagot jelenti, vagyis a kis születendő babát, mivel az anya elvesztette az apát, elsősorban a harctéren.

Csavar – Csav a Fordulás, amit a Csavar ige is mutat. Csav mellett az Ar Hegyet jelent. A Csav-Ar mozgása a Csavarodás, Forgás mellett, a Hegy, vagyis az Ar előre araszolása. Maga a Csavar is Csavarodó Forgásokat jelöl, aminek van egy Hegye, ami a kőbe, téglába, fába behatol. Változata a Facsar.

Ige és Főnév, a Csűr-Csavar is a fejleménye.

Cseber – Cse a Víz, Ber a Ház.

Csecs, Csöcs – Csúcs a jelentése. Sok változata van, mint a Csücs, Csics, Csocs, és mások. Eredete a Csicsi királynévhez köthető, aki a Napok Napja volt, vagyis a Csúcsok Csúcsa.

Csecse – Csecs-E, vagyis a Csecs-Háza. Szép jelentése a női mell csodálatosságából fakad, Csúcs jelentése a női mell mellbimbóban kicsúcsosodó mivoltából fakad.

Cseh – Népnév. A Cse a magyar Cse szóból származik, a Sze Fény értelméből.

Csekély – A Se-Kély változata. A Se tagadó jelentése jelenik ebben a szóban meg. A Sek a Sák változata is lehet, ekkor az Ély/Éj szóhoz juthatunk. Sek-Ély is lehet a szó eredete, nem csak a Se-Kély. Ha nincs Kély, az kevés, a szó szerinti szolgáltatás valamilyen prostituáltakkal kapcsolatos helyzetre utal, ami Mezopotámiában elterjedt volt.

Csel – A Cse Fény, Sze, Se, az L igeképző. Közeli testvére a Csal. Cselt vetni az ellenségnek Fényes Észbeli Cselekedet.

Csélcsap – Szél-Csap, mint a Szél, Csapongó, ide-oda szállongó.

Cseléd – Magyar eredetű szó. A Család magas hangrendű változata. A szláv nyelvekben is él, bizonyítva a szlávok magyar eredetét. Cselédség, Vászón-Cseléd, Fehér-Cseléd a nőkre vonatkozik. Szolgáló máskülönben a nevük.

Cselekedik – Cselekvés, Cselekszik. A lusta ember elszánja magát, Cseleket fog tenni, hogy valamihez hozzájusson. Csel Ék a Csel Fia, ebből a Cselek. Tehát, ha valamit akartunk tenni, akkor valamilyen fondorlatot kellett kifőzni, aminek segítségével sikerre jutottak őseink. Az erdőben cselt vetettek a vadnak, vagy a nagyvárosban valamilyen furfanggal élelmet szereztek. A Cse-Lek értelmezés teljesen más jelentést valószínűsít.

Csemege – Renkívuili finomságok neve. Cse-Me-Ge az Fény-Fényének-Helye. A Csem-Ege variációt nem vizsgálom, bár biztosan kiadhat néhány fontos jelentést. A Csem a Szem változata is lehet.

Csemete – Cse-Me-Te a Cse Fény, Me Fény, Keletkezés, Te Isten és Hely szavakból épült fel. A Szeme-Te változatban a Szem a kicsi jelentést is tartalmazza, ami vonatkozik a Csemete szóra is.

Csempe – Csem szavunkban a Szem, mint a Nap, a Fényesség képviselője. A Csempe Fényes. Marokkó lehet az egyik megőrzője. A Csempe gyakran kicsempésedik, ha ütés éri, megrongálódik. Ezért a Csem-Pe közeli rokona lehet a Csam-Pa. A Pa utótag a Főség értelmét tartalmazza.

Csempész – Csem a Csám változata, a Csalók neve. Csemp a Csem-Pa alakból ered. Csemp-Ész olyan személy, aki Eszes a Csempészetben. Egykor nagyon fontos foglalkozás volt, a csempészek kijátszották a királyi rabló államot, amely adókkal sanyargatta a kereskedelmet.

Csen – A Sen szóból. Rendkívül fontos szavunk. A Se fogalma Nem, Nincs, de a Fény is.

Csend – A Csen és D ötvözete. A D a Hely, Da rövidülése. A régi Csendes, mai Csendes, Csenedesít, Csenedélet és egyebek mutatják fontosságát.

Csendít – A Csen-Dít és Csend Ít összevont alakja.

Csendül – A Csen és Dül összevonódása. A Csend-Ül értelme az lenne, hogy a Csend mindenre ráül. Ellenben a Csendül éppen a csengés felhangzását jelenti. A Csenők Eldülnek, ha Csendül valami.

Csép – Üt, Csépel, Csepel,

Csepeg – Csepp, Csöpp, Csillag, Víz,

Cser – Faféle,

Cserép – Cser az Épületen, cserépszavazás,
Cserebogár – Szkarabeus,
Cseresznye – Cser a Csillag, Napocska, Esz ige és a Nye a Ház, Na-Ne,
Csetepaté – Csata és öldöklés,
Csibe – Csi a Nap, Be a Fia, kis sárga,
Csibor – Csi és Csíp, a Bor itt is Víz,
Csiga – Csi-Ga a Nap Háza, a csigaház tekeredése miatt,
Csigolya – Csi a Nap, és Golyó, Golya,
Csihol – Csi a Nap, tüzet készít, Hol a Hely,
Csík – Amit a Nap húz, amikor megy,
Csikó – Napocska, Csi a Nap, Csicsi király,
Csillag – Csil a Csillogás, Nap, Fény, a Lag a Lak, amiben a Fény Lak,
Csillár – Csil és Lár, Csilt Sugároz,
Csille – Csil-t és Le, a földbe megy, és csillogót hoz fel,
Csinál – A napember csint készít,
Csipisz – Kicsi naplányek, kis emberek,
Csipke – Szípke, kicsipkedett dísz,
Csípő – Szíp-Ő,
Csíra – Csi és Ra, Nap lesz belőle, a Ra itt Lény,
Csirke – Kis síró sirke, Csi a Nap,
Csizma – Csiz a Csid, Csűd, a Ma a Föld,
Csoda, Csuda – Csu a Csillag, a Da Hely, a Csu-Da az Égbolt,
Csók – Csó a Víz, Csó-k Vizecske,
Csokoládé – Csokolatl, mexikói szó, Vízben oldották a kakaóport, Cso, Csok, Csokol és Atl
képző,

Csónak, Csolnak – Cso a Víz, a Na Ház, Na-k Házaacska,
Csont – Szont, Kő, pl. angol Stone,
Csorda – Sor-Da, a Sor-Helye,
Cső –
Csődör – Cső Tör előre,
Csök – A Cső k-val kicsinyítve,
Csu – Csillag, de Szu a Hold, Szu-En Hold-Isten,
Csúcs, Csuha, Csuhéj – Csu a Magok, Csillagok, a Ha Ház, a Héj szintén,
Csuk – Az égbolt csillagai tűnnek,
Csuklya – Csuk ige, és a La Hely,
Csutka – Csu-t a Magok, Csillagok, a Ka Háza,
Csücsöl – Csúcs és Ül,
Csülök – Talán Sül-ök, ék, de Csü-Lök? Csü a Csu rokona,
Csütörtök – Csu-Tör-Tök, Fényes Negyedik Nap,

D

Dada – Da a Földanya,

Dagad – Da-Gad?

Dal – Da a Föld, Dada,

Dara – Dar a Csillag, alakú étel, a Folyadék,

Darab – Dar és Ab, Csillag és Ház, volt Darabont név,

Dér – Csillogó, Dár-Dér, Tár-Tér, csillag,

Derül – Az égen látszanak a csillagok,

Dicsér – Dics, vagyis Fényes,

Díj – Valamilyen Csillogó, Din – Nagy, Hatalmas,

Dió – Di a női mell, Didi, és Ó, régi jel,

Disznó – Dísz és Na,

Dor – Erőd, dorgáló,

Dús – Dú a Nap, S jelzővel,

Düh – Du a Napisten, forró érzés,

E, É

E – Ház, Palota, Templom, kérdőszó,

Eb – Kutya, gyenge,

Ebéd – Eb Étkezés, Eb-Ét/Éd, délben meleg van, keveset ettek,

Ében – Éb-En, a Fekete-Enje,

Éber – A Fekete, az Éj Ura,

Edény – Ed az Étek, Ét, az Ény az Enje,

Édes – Édes Ízes,

Ég – Ige és főnév,

Egy – Az Ég becézése,

Éh – Tüzes érzés, a Hé-Nap tükrözése,

Éj – Az Ék Csillag változata,

Ék – Csillag, egy szára a csillagnak,

Eke – Ék-E, az Ék-Háza,

Él – Isten, Élő,

Elem – El-Em, Él Isten – Helye,

Ell – Ige,

Elme – Él Fénye, El-Me,

Ember – Eme Anya, Nő, Ber Fér(fi),

Emel – Em a Mell, El, vagyis az Emhez El,

Emlő – Em-Lu, az Eme-Fénye,

Én-En – Isten, 2. Herceg, minden ember,

Ép – Ház,

Epe – Ep-E, az Építés Háza,

Eped – Házasodni szeretne,

Ér-Er – Ige és főnév, Férfi is, az Úr magas hangrendű alakja,
Érc – Ér a földben, kicsinyítés,
Erdő – Eredő,
Erő – Er a Férfi, Ő Magas,
Es – Ház, ige,
Eskü – Ős-Kú, kőszoborra is esküdtek?
Est, Este – A Nap Esbe, a Házába megy éjjelre,
Ész – Fény, az Izzás szócsoporthoz tartozik,
Esz-ik – Fényt, hogy meleg legyen a test,
Eszköz – Eszes dolog a Köznek, a Köz a Kuzu-ból,
Eszkendő – Esz-Ten-D-Ő – Fény-Isten Helye,
Esztergál – Esz-Ter Fény-Csillag, az eszterga szórja a szikrákat,
Étel – Ét a Tűz, és El, vagyis a testbe,
Év – Az Ív rokona, 365 Ív egy Év,
Evez – Ívez,
Ezer – E-Der Háza a Csillagoknak,
Ezüst – Ez-Ős-t, Fehér-Ősök, a csillagok,

F

A *P* és *B*, és az *F* és *V* ajakhangok tagja.

Fa – A Pa származéka, gyakran Pha formában is írják. Szumer, egyiptomi, és más magyar nyelvekben is jelen van. A Pa – Fa – Fő – Fej sorozat tagja. A Fának Feje van. Másik jelentése a Világfa, a Tejút.

Fabales – Hüvelyesek. A Fa és Bál magyar szavakból. A Bál Nagy, Ragyogó, a Fa Bál tehát Ragyogó Fa, Nagy Fa, ami a Tejút. A Bab tehát a Tejút, Babákat hoz létre, amint a Tejút babái az Emberek (Magyarok).

Fabrikál – A latin Fabricare, vagy Fabrika származéka.

Fácán – Phasianus – latin, Fasan – kfnémet, Phasianos – görög mind a magyarból. A Fa és Szan/Szán ötvözete. Fán lakó madár, a Szan lehet Úr, Hegy, Szent. Királyi udvarokban is tartották, szépsége miatt. Phasianus colchicus a tudományos neve, amiben a Colchicus a Kolcsok magyar törzsének nevét igazolja, ami Grúzia.

Facér – A német Vazierend, nyelvjárási Facirert – Munkanélküli, szóból.

Facsar – A Csavar változata. Egy Fát tesznek a vizes ruhába, azzal Csorgatják ki a vizet. Fával Csorgatás, de a víz lehet Csa, Cso és Csu is.

Faggat –

Faggyú – A Fagy és Juh szavaink összetétele. A Faggyú a juh zsírja, a Juh kiejtése Ju.

Fagy – Nincs teljesen megfejtve. A Fa kétségtelenül Fa értelmű. A Gy esetleg Gi vagy Gü, ami Földet, Országot jelent. A lombos erdők, a tajga lehet Fa-Ország, ami északra van, ahol a Fagy uralkodik. A Fagy eszerint az északi erdők földjének a neve, ahol hideg van. Fázik igénkkel is kapcsolatos lehet. A Fagy a Fáj ige egyszerű változata is lehet, J > Gy hangfejlődéssel. Manysi Pálj- Fagyni, hanti Pojem Fagyni erős torzulások, finn Pala Ég nem tartozik ide.

Fagyal –

Faj – A Fa kicsinyítése, „J” hanggal. A Fa, mint Világfa, sok ágat hajt, minden ág másik család, nem, nép, faj.

Fáj – Lehet a Fej változata, mint Fejfájás, lehet a Fával való verés, lehet a Fő általi büntetés. A Fa kicsinyített alakja.

Fajd – A Faj, mint Fácska kicsinyítése, itt D-vel. A manysi Poljta Fajd, de eléggé értelmetlen szóalak.

Fajta – A Faj és a Ta ötvözete. A Fajból eredő Táj, Terület.

Fakad – A Fa és Kad magyar szavakból ered. A Fa Háza, mivel tavasszal a Fa lombot hoz, levelekkel öltözködik fel, mintegy Házat vesz magára.

Fáklya – A Fa K-val való kicsinyítése, és a Lya Folyó, Lobogás, Isten (Tűz, Láng) összevonása. A latin Facula – Fáklya a magyarból. A latin változatban a Fak Ul a Fácska Fia, de a Fakul és Fa Cula lehetőségek bizonyára nincsenek benne.

Fakó – Szőkés,

Fal – Ige és Főnév,

Falka – Falók Háza,

Falu – Fal és U, az U Magas, Hosszú, a Falu eszerint erődített település fallal,

Far – Ház,

Farkas – Far a Háza is,

Fazék – Főz-Éke, vagy Fa- Szék,

Fegyver – Fej-Ver, Gy>J,

Fehér – Fej-Ér, Fő-Úr,

Fej – A Pa származéka,

Fekete – Fek az alapja,

Fekszik – Fek a Szik a Nap, még Feküszik,

Fel, Föl –

Fél – Ige és akár szeretet, a Fil görög rokona,

Feleség – A Szerelem Fősége, Ság-Ség Főség,

Felhő – Felmegy a Hő, és Felhő lesz,

Fen – A Pen Nap nevéből,

Fény – A Nap Pen nevéből,

Fenyő – Fény-Ő,

Fér – Ige,

Férfi – Fér akár Fairy Tündér, és Fi,

Fér-j – Tündér, a J kicsinyítés,

Fertő – Fere-Ton, Fer-Tó,

Fészek – Fé, kis tündér, Széke,

Figyel – Fi-Jel, Csillag-Jel,

Fog – Ige és főnév,

Fül – Pu Kapu, Luk,

G

Gam, Gamó – A Gömb változata,

Galamb – Gal-Amb-er, Nagy-Napféleség,

Garád – Körít, Erőd, Vár, Grád szláv, Gárd germán rövidülés,

Garral – Hatalmas, Egész ország, Hungár, Bulgár, Kangár,

Gaz – A Gad-ból,

Gáz – Magas,

Gerle –

Gömb – Gomb, Gömböc, a Gam változatai,

Gulya – Gu Szarvasmarha, Lya Folyó,

Guta – Gu-Ta a Nyak-Tája,

Gúnya – Gú szarvasmarha, Na Ház, Nya Házacska,

GY

Gya – A Gyagya alapja.

Gyak – Szúr, Döf.

Gyakori – Az elavult “Sűrű” jelentésű Gyakor származéka: Bárczi G. Szerintem a Kor és a Gya összetétele, a Kor Idő, a Gya jelentheti a Sok, Sűrű fogalmát.

Gyakorta, Gyakorol, Gyakorlat, Gyakorlatlan, Gyakornok, Gyakran a Gya-Kor rokonai.

Gyaláz – Gyal és Áz felbontás esetében valaki Gyalt Ázat egy másik személyre.

Gyalog – Gyal jelenti a gyaloglást, az Og Óriás, vagyis nagy és sok. Sokat gyal, aki két lábon megy.

Származékai: Gyalogol, Gyalogos, Gyalogság, Gyaloghíd, Gyalogút.

Finn Jalka-Láb, a Gyal összevethető a Jal finn szótóval. De inkább a Föld Gye (Ge) szavának Gya alakja van a Gyalog szóban, ami “Földön Járás” jelentésű.

Az Ógyeleg szóban a Gyeleg a Gyalog változata.

Gyalom – Hálóféle. A Gya és Lom esetében a Lom csillagalakra utal. A háló fonásának csillag alakja volt. A Gya itt Hely értelmű is lehet.

Gyalu – Eszköz. A Gya-Lu értelmezésben a Lu Ember, a Gya értelme nem világos.

Gyalui-havasok –

Gyaám – Valószínű a Kám, vagy Gám rokonságot jelentő szóból. A Gám, mint Gamó, körül ölel, vagyis védi, gyámolja a rábízott utódot.

Származékok: Gyámol, Gyámolít, Gyámoltalan, Gyámkodás, Gyámság, Gyámatya, Gyámánya, Gyámszülők.

Gyanánt – Időt jelölő szó. A Gyakran rokona lehet. Bárczi G. a régi Gynaján-ból.

Gyanta – A Gyan és Ta szavakból áll. A régi Gyentár, Gyantár Borostyánkő jelentésű, orosz Jantar, vagy balti Gentar lehet az eredő. De a szó a középlelatinból ered, Gentarum formában, ami viszont a magyarból ered.

Gyanu – Magyar eredetű.

Származékok: Gyanakszik, Gyanakodik, Gyanúsít, Gyanútlan, Gyanúper.

Gyapjú – Magyar eredetű. A Gyap és a Ju összetétele. A Gyap a Gyapkod igében jól mutatja jelentését. A Ju azonos a Juh szóval. A Gyapkod rokona a Kapkod. Gyapni a Juh szőrzetét, innen ered a Gyap-Juh, vagyis Gyapjú.

Török változatai, pl. a csgatáj Japaq, kizárólagosan a magyarból eredhetnek.

Gyapot – A Gyap a Gyapkod ige töve, az Ot helyképző. A Gyap-Ot tehát magyar szó, hasonlóan Gyapkodják a termését, mint a juhok szőrzetét. A Gyapjú és Gyapot hasonlít egymásra.

Gyár – A Jár igéből eredő magyar szó. Már 4-5000 éve léteztek Gyárak, ahol futószalagon ment a termelés. A futószalag Jár folytonosan, innen a Gyár. Lagasból több gyárról is tudunk.

Gyarapít – Magyar eredetű. A Gyar, az Ap és az Ít összetétele. Bárczi Géza szerint Gyarapik ige az alap, és van Gyarapodik és Gyarapszik alak is. Gyar lehet a Gyár, a növekvés, sokasodás neve. Az Ap Ház. Gyar-Ap a Gyarapodás Háza. Az Ít lehet ige képző, helyképző.

Esetleg a Nyar-Ap-Ít eredetben a Nyár a Gyarapodás, ekkor van az aratás, és az állatállomány növekedésének megszámlálása.

Gyarló – A Gyar és Ló szóelemek összeolvadása. A Gyar a Jár, járjuk az élet útját, de gyarlók vagyunk. A Ló Ember.

Gyarmat – A Ger-Matu országnév és törzsnév összeolvadása. A Ger a Ker változata, a Nap, ami a Gyer-Ek fogalmát is jelenti. A Matu az akkádban is jelen van, magyar eredetű. Ma a Földanya, Tu az Ország, tehát Ma-Tu értelmében Föld-Ország, vagyis föld, ország. A Gyerekek 25 fiú és 25 leány, vagy 50 fiú és 50 leány idegen kiszemelt földre mentek, ahol a helyiekkel összeházasodva új népet hoztak létre. Ez volt a gyarmatosítás.

Gyár – A Jár szóból. Szumerban fedezték fel a Járószalagot, Lagas államban. A Jár szabályosan alakul Gyár alakra.

Gyepü – Ge-Pu, Föld és Kapu,

Gyerek – Jer Ék, Csillag, Ger több névben is,

Gyertyán – Geretan,

Gyé-kény – Gé, Földanya, a Föld és Kény, ezen aludtak, gyé-kényen aludtak,

Gyors – Jors, Járós,

Gyógyít – Jójít,

Győz – Gőz,

Gyurgyalag – Gyúrja az Alagutat,

Gyűl –

Gyűrű – A Kör változata,

H

Ha – Ház,

Hab – Ha-Ab, Háza a Víznek,

Háború – Házak a Boron csatáznak, a Bor Víz,

Had – A Ház Helye, egy Had egy Házból való,

Hagyma – Maj-Ma, Ma a Földanya, a Mama,

Háj – Házacska,

Hajadon – Haja Don, vagyis a Haja Folyó, nincs férjnél,

Hajdú – Haj, a Dú a Nap,

Hajlék – A Haj Kerek, és Lak,

Hajnal – A Napisten Haja Növekszik, az L igeképző,

Hattyú – Hat Tyú, vagyis Hat Csillag, mint a Csillagképben,

Hal – A sumer Ga is Hal,

Halom – A Hal és az Om-Föld, temetkezés,

Hamu – Ha a Ház, Mu a Fény, Tűz, a parázson van a ha-mu,

Han – Kínai, állítólag Mocsár is,

Hany – Ördög Istók,

Hány – Felhányja a sírdombot,

Hány? - Mennyi és Hány,

Harap – Har a Hegyek, Ap a Ház,

Harc – Har Hegyek, a C kicsinyítés, lásd pl. Harz,

Harcsa – Har Hegy, a Csa a Víz,

Hár-Fa – Öröklét-Fája,

Hár-Om – Hegy és Föld, az első véset nagyon régi,

Has – Ház,

Ház – Sok változata van, Had, Hat, Hát, Haza,
Hazug – Ha a Ház, a Zug Zugba dugja az igazságot,
Hegy – Az Égből képzett szó,
Héka, Hékás – Egyiptomi Gyerek, Hé a Nap, Ka a Háza,
Hely – He a Nap, az Ly a föld neve,
Here – Her a Hős, az E a Háza,
Hét – A He-Ta a Nap-Tája, a Hét a Nap,
Hév – A Hé a Nap,
Hí – Ige,
Him – Dísz, hím nemű,
Hint, Hinta –
Hír – A királynak viszik,
Hő – A Nap Hé rokonsága,
Hó – A hó változata,
Hód – A Ház változata,
Hol – Hely,
Hold – A Halad-ból,
Holló – A Hul-Ló-ból,
Hon – A Hun-ból,
Horvát – Hor Napisten, a Vát a Bát, a Háza,
Hölgy – A Hold-ból,
Hős – A Hő a Nap,
Hug – Az Ug gyerek, hűg,
Hull – Ige,

Hullám – Hulló és Lám Hegy, Málló,

Huszár – Hu-Szár Csillag, Csillag Király, vagy Hús-Ár Hús-Hegy, kardhegy,

Hú – A Nap változata,

Hüvely – Hú-Hely,

Hüvös – Hűv a Hé rokona, Ös jelző,

I, Í

Ibolya – I-Ház, a Bolya a Nap,

Ici-Pici – A Pi csillag, mindkét szó kicsinyítve,

Ide – Id-E az Isteni Hely és az E Háza,

Ideg – Id Ég, az Isteni rész Ég,

Idegen – Az Isteni Rész, az Id Égésének Enje,

Idétlen – Szegénynek nincs Idje, -étlen fosztó képző,

Idő – Id-Ő, Isteni Rész és Végtelen, Örökkévaló,

Ifjú – Fi és Jú, Új,

Igaz – Ig – Ég, és Az,

Ige – Ig-E, az Ég-Háza,

Íj – Í, Ív,

Iker – Ék-Er, két Csillag-Úr,

Illan – Il Istennő,

Illa berek, - Ill Istennő,

Ím –

Ín – Isteni belső, szegényre is mondják, Inség,

Indul – In az Én, Du az Indulás, Napember, L igeképző,

Int – In és T képző,

Ip – Az Ép változata, Ház,

Ír – Vés, Vág kőbe, csontba, fába, fémbe, és Írt,
Irány – Az Ir és Mennyei, milyen az írás iránya,
Irha – Az Úr Háza,
Irt – Vés, Vág, kiirt,
Is – Fény,
Iskola – Is-Ko/Ku-La a Fény Kövének, Kapujának a Helye, pl. barlang,
Ismer – Is-Mer Fény és Ifjú,
Ispán – Is-Pán Fényes Pán,
Istálló – Ist-Álló, a Fényhez közel Álló,
Istápol – Fényel Tápol,
Isten – Is-Ten, Aki a Fényt Teszi,
Iszák – I-Szák, Háza a Szájnak, K-J rokonság, Száj-Szák,
Iszap – I-Szap, Háza a Szappannak,
Iszik – Isz ige, Folyadék, Fény,
Ív – Év, és rokonai,
Íz – Az Id-ből,
Iz – Lehet Tűz, Izzás, sok rokonnal, és Por, izzé-porrá,
Izom – Iz és az Om, Hely,

J

Jár – Az Ár lehet jejes,

Jég – Az Ég jejes alakja,

Jel – Él isten jeles alakja,

Jog – Jó, Jobb szóból,

Jogar – Jó és Jog, és Gar és Ar,

Jós – Jót mond,

Józan – Jó-Szan, Jó az Ember,

Jó, Jön – Gi a Föld, Gyön, Gyün,

Juh – A sumer U Juh,

Jut – A Jó szóból,

K

Kába – Ká lélek, és Ba a Fia, baba,
Kabát – Ka-Bát Nagy, Királyi és Bát Ház,
Kacsa – Ka a Király, Csa a Víz,
Kacsó – Ka Királyi, a Csó a Su-Kéz lehet,
Kád – Ház, Város is,
Kagyló – Hajló,
Kaján – Kien, Enki, Káin,
Káka – Kakosz, egyiptomi?,
Kakas – Király a Kas, Ház udvarán,
Kakukk – Nagy, Királyi, Ház és Kukkol,
Kalács – Kal és Ács, a fonás végtelen, ezt ácsolja,
Kalap – Ka-Lap Királyi, Ház és Lap az alsó része,
Kalapács – A Ház, Nagy, Királyi Lap Ácsa,
Kalóz – Kallóz az evezőkkel,
Kályha – Kah a Koh, a Ha Ház,
Kan – A Kán változata, Király,
Kanál – Ka-Nál, a Nál a Nyél, Ka a Ház, a Nagy része,
Kancsó – Királya a Víznek, Csó Víz,
Kap – Ige, a Fő, a Király, a vezető,
Káposzta – Káp a Feje, ami Osz – Sok, Osztvá, a sok levél miatt,
Kar – Város is, Karol,
Kara – Ka-Ra Háza a Feketének, ez magyar szó, a Gara rokona,
Kár – A Kara-ból,
Karc – A Kar és C kicsinyítés,

Kazal – Ka-Szal, Ház és a Szálak,
Kecske – Kecs is lehet, de Kék-Cse, mert kék kőből faragták,
Kedd – A Kettő, a második nap,
Kefe – Kő-Fő,
Kék – A Cik(lus) szóval rokon, Kük Egy görög, az Ég az Egy,
Kel – A Nap főnév is,
Kém – Fekete, egyiptomi Kemet,
Kemény – Kő-Mennyei,
Ken – Úr, Kén – Sárga, a Nap és arany színe,
Kende a Nap, Kender – Kend-Úr,
Kenéz – Kened, Kende,
Kengyel – Kend Jel,
Kenyér – Ken ige és Ér-Úr, a kenyeret olajjal felkenik,
Kép – A Kap társa,
Kér –
Kert – Kerít ige, a Ker-Kör a Nap,
Kereszt – Ker-Kör és Osz, négy felé, ami a Föld,
Kész – A Kézből,
Kéz – A Ke-Su, Két Kéz fogalomból, Kettő – Két-Tu, Két-Nap,
Kevély – Kőfej, Keve, kijeve,
Kevés – Kies,
Ki – Gi, Ge, Gé a Kő és a Hely, Kinn,
Kics – Kövecs, a Kő, Ki kicsinyítve,
Kígyó – Ki-Jó, Ki a Kő, Föld, amit a Jó, Víz vesz körbe, még 1500 tájáról is van kép, ebből lett a hüllő kígyó,

Kilenc – Etruszk Kilentsz,
Kincs – Kin az Arany, a Cs kicsinyítés,
Király – Ki az Ország, Kő, Föld, Rály a Rá, a Nap, az Ly kicsinyítés, lásd még Rádzsa,
Kis – Ki a Kő, kicsi,
Kisér – Kis Úr, a főurat kíséri,
Kocka – Kocogtatás Háza, Köve,
Kocsmá, Korcsma – Rossz Hely,
Kocsonya -Kővé-Cso a Víz, Folyadék és Nya a Házacska, enni lehet,
Kolbász – Kál és találd ki,
Koldús – Dús-Kál-tól kéreget,
Kom – fekete, sötét jellegű,
Konyha – Koh-Nya, ahol koholják az ételt,
Korsó – Kör-Su, körbe megy a kezekben,
Kosz – Fekete, Koz, égi csillagok, Kozmosz, Kozmetikum,
Koszorú – A Kosz a Koszmoszba megy, Orú Örv, Örv,
Kő – Sok változata van, Ki, Gi,
Kovács – Kő-Vasz, Kővé, és Fehér,
Kökény – Kök-Kék és En,
Kölyök – Kel igéből, Napocska,
Könyv – Kő-Név, a kőbe vésték a betűket,
Környék – Körben az Első Hely,
Kövér – Kőb-Er Úr,
Követ – A Kő itt Száj, ku, amit átvetnek egy másik királyhoz,
Kulacs – Ku a Száj, és Locs,

Kupa – Ku-Pa a Száj-Fősége,

Kushad – Kus Had a fáraó előtt elvonul,

Kút – Ku a Száj, a T helyképző,

Kutya – Ku a Száj, a Tya becézés,

Kuvasz – Ku és Vasz, Száj és Fehér,

Kül – A Kul változata,

L

La – Hely, pl. Amott' La, Amott azon a Helyen, Amott Látod,

Láb – A Bál fordítottja, vagyis Nagy a kézhez képest, a Lap, Lep, Lép rokona is,

Labanc – Lábonc,

Lád és rokonai, a Lát, Lasz, Láz – Hegy, Magas, az At-Lasz Atyja a Hegyeknek,

Láda – Lád – Hegy, Lá-Da a Sok dolog Helye,

Lágyék – Lágy-Ék,

Lajtorja – Csillagképben, az Orion Öve,

Létra – Lét-Ra, Lét-Ember, az Orion Öve,

Lakoma – Lak ige, a test az étel laka,

Lámpa – A Lám a Lát, a Pa Főség,

Lán, Lány – Oroszlán, harcos lán, Hosszú a Haja, Nap,

Lánc – Lán oroszlán is,

Lándzsa, Láncsa, Lánsza – Lán Hosszú, a Sza az ék, száj, hegy,

Láng – Lán-Ga, az Oroszlán a Nap, Lán, a G a Háza,

Lap – Sok rokon, Lép, Lep, Láp, Lop, talán a Lupa is,

Lárma – Lár-Ma a Szétsugárzás-Helye, nagyon régi, ebből az A-Larm – Riadó,

Lát – Ige, Vi-Hor-Lát, Dél-Eb-Lát,

Láz – Láz-bércek,

Ló – Lu, Laó, Lau, Loa – Nagy, Ember, pl. Lu-Gal Ember-Nagy, Fény pl. Lux, latin,

Lédér – Le és Dér, Csillag,

Lég –

Legenda – A Lég Magas, En az Istenek, és a Hősök, Da a Hely,

Legény – A Legek Enje,

Lehel – En-Lil a Lég, Levegő, a Lél és Lehel,

Lel – Ige,

Lélek – Lél Éke,

Lengyel – Leng-Jel, a lovasoknak jele volt, ami a ló hátán lengett,

Lep – A Lap változata,

Lepke – Lapka, Lepek, a szárnya miatt, ami Lap alakú,

Levente, Levanta – Lev a Lán-ból, oroszlán, En Herceg, Te és Ta Isten és Hely, Isten Oroszlán Hercege,

Ló – Ember, sok szóban, Fény és Nagy, a név az Equusra is átment,

Lop – Laposan megy, lopakszik,

Lucsok – Lu az Ember, Cso a Víz, a K kicsinyítés,

Lyány – A Lány becézése,

Lyuk – A Luk, a Csillag az Égen, vagy a Lak becézve,

M

Ma – Földanya, Hely sok szóban, Mama, Idő, most ezen a helyen,

Macska – Makacs

Mackó – A Medve becézve,

Madár – Ma és Dár, olyan repülő Csillag, amelyik a Ma helyen, a földön költ,

Mag – Csillag, ebből a növényi Mag, ami virágot ad, ami csillag alakú,

Maga – Ember,

Magas – Mag és As, Csillagok Háza,

Máglya – Csillag, Csillogó Hely, Folyó,

Magyar – Mag-Úr, Mag-Or a Csillagok Ura, a Nap, a Király, Fejedelem, és a népe, népei,

Magyaráz – A Napban, Fényben Áz,

Majom – Magasan él, Makom,

Mak – A Nagy Istenanya neve, Mak-Szim Nagy-Szem, latin,

Makk – Nagy, Magas,

Major – Mag-Úr-ból,

Mák – Kicsi, a Mak Nagy,

Malom – A Máll ige, és az Om-Hely,

Mangalica – Mangal – Mongol eredetije, és becézés,

Manó – Man-Ó, Ó-Ember,

Mar – Ifjú és Vég,

Marcipán – Sumer, Marci és Pán,

Marha – Mar az Ifjú, aki házasodik, a Ha Ház, szülei adják a vagyont,

Mátka – Maat istennő, és Ka becézés,

Mécs – Mé a Fény, a Cs kicsinyítés,

Meder – Med a Közép, Er az Ér, Folyó,

Medve – Méz Evő, D-Z hangváltozás,
Mé – A Fény, az Égbolt,
Méh – Fényből jön,
Meggy a Mag változata,
Mély – Az Ég, meg a víz,
Menny – Men, Menni, azután Meny, azután Menny,
Mer – Ifjú, ige is, pl. innen a tenger,
Méreg – Méri, és az Égbe küldi,
Mese – Mes az Ifjúság, E a Háza,
Mészáros – Mé a Fény, Szár a Király, -os jelző, a Napisten előtt dolgozott,
Min – Isten,
Mindenség – Min-Den-Ség, Min Isten Fősége, pl. Minosz is Min,
Miniszter – Mis és Iszter, fia, csillaga,
Mocsár – Mo-Csár Fényes Sár,
Mogyoró – A Mogy a Magból, Mogyor és Ó,
Mókus – Mókás, a Kus lehet Fa,
Mond – Mun a Fényes hely, a D helyképző,
Mor – A vég,
Mosoly – Mo a Mu, Fényes, Soly a Száj,
Mostoha – Mástól-Házi,
Moszat – Mo a Mu, a Fény, a Szat a Kezdet, Keletkezés, igen ősi növény,
Múl – Ige, a Csillagkor ideje, ami elmúlt, pl. Ro-Mul-us, latin,
Mulat – Mul-At A Mul Csillagokon Át,

N

Na – Nagy, Ház, Város, szlovák Igen, magyar Naná,
Nád – Nagy,
Nádor – Nagy-Úr,
Nadrág – Nadra-Ág, két szára van,
Nagy – A Na szóból,
Nap – Na-Pa a Nagy-Fő, ebből a Nap, tükre a Pán,
Nem – Nim, Oroszlán, a Né, Nő több jelentéssel,
Nemes – Van Némje, Neje, csak úgy lehet úr,
Néma – A Ne és Ma, Hely, nem tud beszélni,
Német – Nimet, oroszlános,
Név – A Né szóból,
Nő – Ige és főnév, nagyon gazdag,
Nyár – Nő az Ár, a Fény,
Nyelv – Nű-Elv, anyanyelv az anyától,
Nyíl – A Nil szóból,
Nyílik – Az Ég Nyílása, a Tejút, Nílus pl.,
Nyolc – Nolc, két kis kör,
Nyoszolya – Nő-Szülő,
Nyugat – Nyu, Nu Nincs, a Nap, a Gat gyakorító képző,

O, Ó

Ó – Rági,

Óbégat – Ó-Bé talán Á-Bé a Gat gyakorító,

Ócska – Ócs-ka,

Ódon – Ó-Don, Ó-Folyó,

Odú – Ó-Du, a Du a Napisten neve, meleg hely,

Oh, Ah – Felkiáltás,

Ohaj – Talán Oh-Aj, az Aj Ajak, Száj,

Olt – Ol – Hely,

Ok – Csillag, az Ék párja, Ok-Os Csillag, vagyis Fény van a fejében,

Ok-Ta – Nyolc, latin, Nyolc ágú csillag, a Ta Hely,
Oláh – Kelta?

Olasz – Latin, francia,

Oldal – Ol Hely, Old ige, és Al, mint domboldal,

Olló – Ál-Ló, két ember áll, egymással szemben,

Ólom – Ó-Lom, a Lim-Lom csillaganyag, lásd Limu, Milu csudaszarvas,

Olvas – Ol Hely, Olv, pl. Olv-ad, Olv-As feloldja a betűk titkát,

Omol – Ó-Mul, az Ó kor elomlik,

Ón – An, Fehér színű,

Or – Hegy,

Óra – Ó-Ra, mindig az Ó-ra következő, Ra itt Ember,

Orgona – Hegy alakú,

Orom – Hegy és Om – Hely,

Óriás – Hegy nagyságú, Ás lehet Ház is,

Orkán – Hegy nagyságú Király, a Kán régi Király,

Orosz – A Rusz névből,

Oroszlán – Orcán Lán, a Lán az Oroszlán, Arcán Láng, a Nap,

Oroz – Hegyel, rabol,

Orr – Hegy,

Ormány – Hegy-Kéz,

Ország – Úr-Szág, az Úr-Fősége,

Orvos – Úr-Vas, Úr-Fehér,

Ö, Ó

Öböl – Ab-öl, a Víz-Fia,

Ölyv – Öló,

Ön – An-ból,

Ór – Úr,

Ördög – Úr-Dug, Úr-Szent?

Öreg – Ó-Rég, n

Örmény – Ar-Men, Hegy-Mennyei,

Ós – Us, Üs,

Ősz – Összegződés,

Őszinte – Ó-Szin, Ó a Nap, Ó-Szint, Szinte,

Öszvér – Össz-Vér, valóban,

Öt – Ut, a Napisten, látni a kézen,

P

Pa – Fő, Fej,

Pad – Csillag, Csillaga, pl. Padus – Pó-folyó, csillogó,

Padlás -Pad-Láss, Csillagot-Láss, éjjel,

Páhol – Fejet-Hol,

Paizs – Pa-Is, a Fejet védő Fényes,

Pajta – Pa, Ház, és Ta – Hely, innen a Pajtás,

Patak – Pat – Ház, Ak Víz,

R

Rá és Ré – A Napisten, sok nyelvben,

Rab – Nemes, szumer, Rá-Bá alakból,

Rabbi – Mesterem!

Rác – Napocska,

Raj – Napocska, a J kicsinyítés,

Rajkó – Napka, gyerek,

Rég – Ré a Napisten, a G torokhang,

Rege – A Rég-Háza, E-Ház,

Reggel – Ré-Kel,

Rekken – Ré-k-Ken,

Rémül – Ré-Múl, ebből Rém,

Rész – Ré és egy Sz,

Részeg – Ré Szege, vagy kiszögellés, ahol Ré megpihen, vagy italtól Ré által Szegett,

Rév – Ré és V, Révül – akin Ré-v – Ül,

Rí – Folyó, jön a Könnye,

Ró – Ír, Üt, Vág betűket, ebből pl. utat ró,

Robot – Rovás a Botra, ez a munka feljegyzése,

Ruha – Ru-Ha, ez Írott Ház, vagy Vörös-Ház,

Ruta – Olykor a Hold, pl. Holdruta,

S

Sapka – Sáp-Ka,

Sár – Arany, Király, sok rokon szóalakkal,

Sárga – Sár-Ga Arany-Háza,

Sarjú – Arany-Új, az arany itt növény, A Sarj arany utód,

Sarok – Sar-Ok, a Sár-Fia, Ok-Ék Csillag, vagyis Fia, Utód,

Sas – Sa a Menny Fia, az S jelző,

Sunyít – Su – Kéz, Nyit az ujjakkal a szem előtt,

Süket – Su a Kéz, és Két, a két fület eltakarja,

Süveg – Su-Vég, a Kézszel a fejfedő Végét megemelni,

SZ

Sza – Menny Fia, nagy szócsoporthoz, pl. Sza-Ud, Sza-Várd, Sza-Bin, Sah, Sakk-Matt, stb.,

Szabad – A Sza-Háza, innen a Szab,

Szablya – Szabást ad, a Lya több értelmű,

Száj – A Sza kicsinyítve,

Szakács – A Száj-Ácsa, J-K rokonság,

Szál – Gazdag az elterjedése,

Száll – Levegőben, vagy megszáll aludni,

Szalma – Ma Földanya Szálja,

Szám – A Nap neve, végtelen,

Szán – Úr, Szan, San, Sán – Hegy,

Szánt – Kis hegyeket csinál a földön,

Szapura – A Sza emberek Pora, ebből Spóra, stb.,

Szappan – Iszap-Pán, az első hang elveszett,

Szár – A Szer párja, Király, Uralkodó,

Származik – Szár-Mada, Madáktól,

Szárny – Szár-Nő,

Szarvas – Arany-Ezüst, Sárga-Fehér, ez az éji égbolt, jelképe a Csudaszarvas, a latinban Cervus,

Száz – Hun Sadag Száz-Ág, Sza az Égbolt, Menny Fia, sok csillag,

Szed – Egyiptomban a Szed ünnepek is, Szedés,

Szék – A Nap,

Szik – A Nap,

Szél – A Világ Széle, onnan jön a Szél is,

Szem – Sze a Fény, Ma a Hely, a Szem a Fény-Helye,

Személy – Szemek az Éjben, vagyis Emberek, csillagok,

Szen – Ember,

Szende – Kis Ember,

Szender – Szen-Der Ember-Csillag, Szenderül,

Szenved – A Szent Védi,

Szent – A Szen származéka,

Szer – Király, a Szár is, ebből Cár,

Szerb – Szer-Bá Király-Bá,

Szerda – A Király Napja, Szerződés Napja,

Szerelem – Szer, Szerel, összeszerel, Em Hely,

Szerény – Minósziban is, a Szer Enje,

Szerez – Szer-Ez és Az,

Szerú – Szer a Gabona, a szerűn csépelnek, lásd Ceresz gabona istennő,

Szét – A Kezdet egyik neve,

Szí – Ige, a Nap,

Szív – A Nap,

Szig – A Nap,

Sziget – A Nap Helye,

Szikkad – Szik-Kad a Nap-Háza,

Szike – Tojás szike pl., narancssárga és gömb, mint a Nap,

Szikla – Szik a Nap, La a Hely, itt pihen a Nap égi útja idején,

Szikra – Szik-Ra a Nap-Emberke,

Szilfa – Napfa, Szil és Szél rokon,

Szilas – Nap-Házi,

Szilaj – Szi-Lak, Nap-Laki, a Napon tartják,

Szim – Szem, a Nap,

Szín – Felület, a Nap színe verődik vissza, a lakóház mögött a Szín, itt adtak elő a Színészek,

Szint – A Napkirály házának emeletei,

Szip – Szép,

Sziporka – Szi-Por-Ka a Nap Por-Ka,

Szita – Szi-Ta a Nap-Háza, kerek,

Szivárvány – Szivacs, de Szi a Nap, Vár, és Szív ige, és Ár, Víz, fenn a Vány az Istenség egyik neve, hét színe Isten jelképe,

Szó, Szól – Alapvetően a Nap,

Szoba – Szab-A,

Szoknya – Szok a Nap, Nya a Nő és a Háza,

Szolga – Szol a Nap, Ga a Háza,

Szombat – Szom a Szem, a Bat Ház,

Szomj – Szom a Szem és Szájam, a J a Jo Víz neve,

Szomorú – Szem Örű, és Szumerú,

Szomszéd – Szom a Szem, a Szé-d a Fény-Helye, akit látnak,

Szor – Többszöröz,

Szöcske – Szök-Cse, a Cse kicsinyítés,

Szög – A Szeg, a Nap,

Szöke – Szök-E Nap a Háza, a Haja,

Szó –

Szőr – A Szár változata,

Szörny – Szőr Nő rajta, nagy,

Szú – A Hold, a Hold idején perceg a bogár,

Szúnyog – Szúr és Nyög,

Szuka – Szu-Ka Hold-Házi,

Szunnyad – A Szu a Hold, éjjel,

Szúr –

Szurok – Szur a Fekete, Ok a Fia, Ék,

Szül – Szu-l, a Holdanya segít,

Szúz – Szud Teljes, Egész, Dél,

T

Ta – Hely, Ország, Földanya, ritkán a Ta Férfi, pl. Tata,

Tábla – Tab a Tűz, a La Hely, pl. agyagtábla,

Tag, Tág – Hegy, Magas, Végtelen,

Táj – A Ta Hely, Ország, a J kicsinyítés,

Tak – A Táj rokona, pl. Takar, A Nap neve is,

Tál – Bölcs, ételt kérnek a Tállal a bölcsek, igen sok szóban,

Talaj – Ta a Hely, Ország, Föld, a Laj a Lak, K-J rokonság,

Talicska – Tol-Tal és Icska,

Taliga – Tol-Iga,

Táltos – Tál-Tas, Bölcs-Úr,

Tám – A Ta a Hely, az M a Ma Föld rövidülése,

Tanács – A Tan és Ács szavakból,

Tánc – Vallási mozgás, a Tan és C kicsinyítés, becézés,

Tanít – A Tan ismeretére,

Tanya – Ta a Hely, a Na Ház, a Nya Kis Ház,

Táp – Tűz,

Tapló – Tap-Ló, Ol a Tűz-Helye,

Taps – Tap-Su Tűz-Kéz,

Tár-Tér, Dar, Dér – Csillag, a Tér csillag alakú, a szélén Házak, Ter-Ep a Tér-Épületei, köztük kiterjedés, a Térség,

Tarhonya – Tar itt Kopasz, a Hunya kis csillag, a szemecskék,

Tarisznya – Tároló, az Isz az Iszik, a Nya Kis Ház,

Tarka – Csillag-Ház, az Éji Égbolt, Tar-Ka,

Tarló – Tar-Ol,

Társ – Tár a Csillagok, az S lehet Su, Kéz, a házastárs?
Tarsoly- Tár-Súly, Csillagokat csináló Súly, tűzkő és vas?
Táska – U-Tas-Ka,
Tat – Magas, Tát – Végtelen,
Tavas – Ta-Vasz a Táj Fehéredik, fénnel öntődik el,
Tegnap – Teg a Teljes,
Tehén – A Tej-Enje, tejhercegnő?,
Tej – A Té jejes alakja, az Istenek itala?,
Tenger – Ten-Ger, Ten Gyereke,
Tény – A Ten Isten szóból,
Tenyér – A Tényen Erek vannak,
Térd – Tér a Csillag, és a Terep, a D hely és kicsinyítés,
Tig és Tik – A Nap,
Tikkad – Tik a Nap, Kad a Háza,
Tok-Tek-Tök – A Nap,
Tor – Hegy,
Torony – Tor, Hegy az Any, az Ég felé,
Tő – Tu a Nap és Hely,
Tölgy – Told, Toldi-ból,
Töm – Ige,
Tömör – Temér, ezred? de Vas is, török rokonság,
Tör – Ige, Negyed,
Törpe – Törp-E Negyed Házi ember,
Tulipiros – Túli-piros, Tuli finn Égővörös,
Túró – Túr ige, és Türo görög Túrólány,

Tű –

Tücsök – Tű, a végén, ami Csök,

Tüdő – Tűz és Ő,

Tükör – Tu-Kör, vagyis Nap és Kör, jelkép is,

Tün – Ige,

Tündér – Tűnő Csillag, Dér Csillag,

Túr – Ige,

Tüske – Tűzke, égő szúrás,

Tűz – Tu-Zu a Nap Tudása,

TY

Tyúk – Tu a Nap, a K beczés, Tyúk a Napocska,

U, Ú

Uborka – U – Hosszú, Magas, Végtelen, Bor a Víz és Bor, Ka – Háza, Kicsinyítés,

Uccu – A kutyát ugatásra biztató szó, Bárczi Géza szerint,

Udvar – Ud a Nap, Udu, aki Vára az Udvar, a király udvara, de a magyaroknak is, bárkinek, lehet kisebb udvara, kerített kert,

Ugar – U-Gar pl. Hosszú-Nagy, Hosszú-Hegy, Gar,

Ugat – U-U-U, a Gat gyakorító képző,

Úgy – Hely, Ugyan,

Új – a Jú, Jó társa, azután Eu Új, Jó, Igazi,

Újj – Új, a Nap minden új reggel Ujjait a horizontra teszi, lásd a Kéz részeit is,

Ukrán – Az Ugrán változata,

Un – Az Ég Királynőjének egyik neve, ellenséges szavak az Undor, Ún, Undok, de etruszk Uni, latin Iuno, Unus-Una-Unum, az Ég Királynőjének fogalma,

Unoka – Un-Oka, vagyis az Ég Királynőjének Oka, Csillaga, Ok-Ék Csillag, a Gyerek is Csillag,

Úr – Igen sok jelentés, pl. Ur város, azután Király, Nagyúr, Hegy,

Úsz-ik – Úsz a Nap,

Út – A Nap által megtett Út,

Után – Ut, a Nap, Án az Ég,

Utca – Az Út és kicsinyítés, kis Út,

Utó, Utód – A Nap, az Utód a Napocska,

Ü, Ú

Üde – Ud-E a Nap-Háza, főleg reggel,

Üdv – Az Udból ered,

Üget – U-U-U, és gyakorító képző,

Ügy – Az Id-ből, ami Isteni, pl. Id-Ig-Inna, Ig-Id-Inna, a Tigris folyó neve,

Ük –

Ül – Az Ul-ból, ez Gyerek?,

Üldöz – Az Öld-ből,

Üllő – Az Ül és Lu szavakból,

Ünnep – Id-Nap, Isteni-Nap,

Ünő – In-Ő, En-Ő, vagy U-Nő, Magasságos Nő,

Úr, Üres – Az Úr-ból, Úr-Es az Úr-Háza, világúr,

Üreg – Ür és Eg, Gé, Üresség a Földben,

Üröm – Úrbe visz, halálos növény,

Üst – Az Ős rokona,

Üstökös – Ús-Tök és Ős,

Üt – Az Ut, Nap változata,

Üveg – Ü-U, a Magasságos, Végtelen, Örökkévaló, ahol az Élet uralkodik, az Élet Vége, a jégmezők helye, U-Vég, színe miatt a gleccser átment a gyártott üvegre,

Üvölt – Ub, Öb alakot Ölt az arca,

Üzen, Izen – Iz valamilyen jel, kicsi, amit küldenek,

V

Vac – Vasz, pl. Vaszet – Vác,

Vacsora – Vas-Fehér és Öt, Óra,

Vad – A Bad rokona, a Vád a rokona,

Vadon – A Va lehet Isten, Folyó, a Don Úr, Folyó,

Vág –

Vaj – Gazdag,

Vajda – Vaj-Da Gazdag-Nap, Gazdag-Hely,

Vak – A Vakít, Vakul rokona,

Vakar – A Va-Kar lehetséges,

Vál-ik – Vál ige,

Vala – A Valák istenek is,

Váll – a Bál Nagy, a Váll is,

Való – Mint a Vala, Van, Ván istenek,

Vám – Vámol, Vámpír Vámolja a Fényt, pirosságot,

Van – Istenhez tartozó ige,

Vándor – Vánhoz tartozó, és Dor,

Vár – A Bar szóból, Magas, ige és főnév,

Varangyos – Várandós, Várand-Jós, békavizeletből jósoltak,

Varázs – A Va isteni, de a szó nagyon nehéz,

Varga – Var-Ver, Háború, Harc, a Ga Ház,

Varr – A Var változata,

Vas – Fehér,

Vasárnap – Va-Sár-Nap Isten-Király-Napja,

Vászon – Vasz Fehér, On Hely,

Vedel – Ved a Víz változata,
Vendég – Ven-Vén a Fény változata,
Ver – Háború,
Vér – a Pir változata,
Veréb – Verdeső-Eb, rosszul repül,
Vese – Ves-E a Víz-Háza,
Vesz, Vész, Vét – a Víz rokonai,
Vezet, Vezényel – Vezér, a Víz rokonai,
Ví, Vív – Fény, Villog,
Visz – A Víz,
Vics – A boszorka,
Vidra – Vid-Ra Víz-Lény,
Vihar – Ví-Hegy,
Világ – Vil a Világos, Ága, a sok csillag, Világfa a Tejút,
Virrad – Ví a Fény,
Víz – Igen sok a változata, ősnyelvi szó,
Vöcsök – Vöcs a Víz, Ök az Ok, Ék, a Fia,
Vödör – A Víz Öre,
Völgy – Sok rokona van,

Z

Zab – A Búza és a Szab rokona, lásd Zab folyók,

Zabál – Sza-Bál, Szája Nagy,

Zaj – A Száj-ból, a zajlás is hangos, a jégzajlás,

Zene – Den, vagy Ten Háza,

Zuhan – Zuh-An, mint a Zú madár az Anból, Égből,

Zúz –

ZS

Zsák – A Sák, a Fejen vitték,

Zsarátnok – Főpap, Irán vidékén,

Zsarnok – Cárnok,

Zsidó – Talán a Juda szóból, de Zi-Du az Élő-Nap,

Zsizensik – Ziz a Búza, Ziz-Ik Búza-rontója, élősködője,

Zsold – A latin Solidus-ból,

Zsurló – A Súrol, Surló szóból, amiben a Su a Kéz.

3. A magyar jelképrendszer

